

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/970**z dnia 16 czerwca 2021 r.****poddające rejestracji przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 14 ust. 5,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 grudnia 2020 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („postępowanie antydumpingowe”), w następstwie skargi złożonej w dniu 6 listopada 2020 r. przez European Industrial Fasteners Institute („EIFI” lub Europejski Instytut Przemysłowych Elementów Złącznych) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej elementów złącznych z żeliwa lub stali.

1. PRODUKT PODLEGAJĄCY REJESTRACJI

- (2) Produktem podlegającym rejestracji („produkt objęty postępowaniem”) są niektóre elementy złączne z żeliwa lub stali, inne niż ze stali nierdzewnej, tj. wkręty do drewna (z wyłączeniem wkrętów do podkładów), wkręty samogwintujące, pozostałe wkręty i śruby z łbami (nawet z nakrętkami lub podkładkami, ale z wyłączeniem wkrętów i śrub do mocowania kolejowych materiałów konstrukcyjnych) oraz podkładki pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Produkt ten jest obecnie klasyfikowany w ramach kodów 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 58, 7318 15 68, 7318 15 82, 7318 15 88, ex 7318 15 95 (kody TARIC 7318 15 95 19 i 7318 15 95 89), ex 7318 21 00 (kody TARIC 7318 21 00 31, 7318 21 00 39, 7318 21 00 95 i 7318 21 00 98) oraz ex 7318 22 00 (kody TARIC 7318 22 00 31, 7318 22 00 39, 7318 22 00 95 i 7318 22 00 98). Powyższe kody CN i kody TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.

2. WNIOSEK

- (3) W dniu 22 stycznia 2021 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Skarżący wnioskował o objęcie rejestracją przywozu produktu objętego postępowaniem, tak by można było zastosować środki wobec tego przywozu począwszy od dnia takiej rejestracji, z zastrzeżeniem spełnienia wszelkich warunków określonych w rozporządzeniu podstawowym.
- (4) W dniu 11 marca 2021 r. skarżący przedstawił zaktualizowane dane statystyczne dotyczące przywozu na poparcie swojego wniosku o rejestrację.
- (5) Dwaj importerzy/dystrybutorzy elementów złącznych (Roth Blaas Srl i Eurotec GmbH) oraz jedno stowarzyszenie reprezentujące dystrybutorów elementów złącznych (European Fasteners Distributor Association lub „EFDA”) przedstawiły uwagi w odpowiedzi na wniosek. EFDA złożyło wniosek o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego, które odbyło się w dniu 9 marca 2021 r. Roth Blaas Srl i Eurotec GmbH również wniosły o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego, które odbyło się w dniu 11 maja 2021 r.

3. PODSTAWY DO REJESTRACJI

- (6) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja może polecić organom celnym podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywożonych produktów, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu od daty takiej rejestracji, z zastrzeżeniem spełnienia wszelkich warunków określonych w rozporządzeniu podstawowym. Przywóz można również poddać rejestracji na wniosek przemysłu Unii zawierający dostateczne dowody uzasadniające takie działanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 442 z 21.12.2020, s. 6.

- (7) Skarżący twierdził, że zgodnie z dostępnymi danymi statystycznymi po okresie objętym obecnym dochodzeniem (lipiec 2019 r. do czerwca 2020 r.) („OD”) nastąpił znaczny wzrost przywozu, co mogło z dużym prawdopodobieństwem poważnie osłabić skutki naprawcze potencjalnych cel ostatecznych. Skarżący twierdził również, że z uwagi na fakt, że produkt objęty postępowaniem ⁽³⁾ stanowił w przeszłości przedmiot dumpingu, importerzy byli albo powinni być świadomi praktyk dumpingowych ze strony państw, których dotyczy postępowanie.
- (8) Komisja rozpatrzyła wnioski w świetle art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Komisja sprawdziła, czy importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi dumpingu w zakresie jego rozmiaru oraz w zakresie domniemanej bądź stwierdzonej szkody. Zbadła również, czy przywóz nadal znacznie rósł, co – biorąc pod uwagę moment, w którym miał on miejsce, jego wielkość oraz inne okoliczności – mogło znacznie osłabić skutki naprawcze ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone.

3.1. Świadomość importerów w kwestii dumpingu, jego rozmiaru oraz domniemanej szkody lub wcześniejszego istnienia dumpingu

- (9) Komisja dysponuje na tym etapie wystarczającymi dowodami wskazującymi, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin odbywa się po cenach dumpingowych. W skardze przedstawiono wystarczające dowody na występowanie dumpingu oparte na porównaniu tak ustalonych wartości normalnych z ceną eksportową (na poziomie ex-works) produktu objętego postępowaniem przy sprzedaży na wywóz do Unii. W perspektywie całościowej oraz biorąc pod uwagę zakres domniemanych marginesów dumpingu, sięgających 126–270 %, dowody te potwierdziły w wystarczającym stopniu, że wskazani producenci eksportujący stosują dumping.
- (10) W skardze przedstawiono również wystarczające dowody na występowanie domniemanej szkody dla przemysłu Unii, w tym na negatywne zmiany kluczowych wskaźników skuteczności działania przemysłu Unii.
- (11) Informacje te zawarto zarówno w jawnej wersji skargi, jak i w zawiadomieniu o wszczęciu niniejszego postępowania opublikowanym w dniu 21 grudnia 2020 r. ⁽⁴⁾. Zawiadomienie o wszczęciu jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, toteż mają do niego dostęp wszyscy importerzy. Importerzy, jako zainteresowane strony w dochodzeniu, mają ponadto dostęp do jawnej wersji skargi oraz do dokumentacji nieopatrzonej klauzulą poufności. Na tej podstawie Komisja uznała zatem, że importerzy byli świadomi albo powinni być świadomi dumpingu, jego rozmiaru, a także domniemanej szkody.
- (12) Dwóch importerów, o których mowa w motywie 5, twierdziło, że nie ma dowodów na to, że importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi rozmiaru domniemanego dumpingu i szkody. Obaj importerzy twierdzili w szczególności, że dowody przedstawione przez skarżącego na temat dumpingu i wynikającej z niego szkody ograniczały się jedynie do dowodów przedstawionych w skardze oraz że „świadomość” wymagałaby „pozytywnej wiedzy” o tym, że przywóz odbywał się po cenach dumpingowych, o rozmiarze dumpingu i skali szkody spowodowanej takim dumpingiem. EFDA i Chińska Izba Gospodarcza ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych (China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, „CCCEM”) twierdzili ponadto, że nie ma dowodów na to, że importerzy wiedzieli o skardze przygotowywanej przez EIFI lub o wszczęciu dochodzenia, a zatem nie ma dowodów na to, że importerzy byli świadomi występowania szkodliwego dumpingu.
- (13) Te same strony twierdziły, że w przeszłości nie występował dumping, wskazując, że Organ Rozstrzygania Sporów WTO ustalił, iż wyrządzający szkodę dumping stwierdzony w 2009 r. ⁽⁵⁾, nie był zgodny z Porozumieniem antydumpingowym WTO ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2009, s. 1) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/519 z dnia 26 marca 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, w następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 82 z 27.3.2015, s. 78).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 442 z 21.12.2020, s. 6).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Organ rozstrzygania sporów WTO: sprawozdanie zespołu orzekającego, WT/DS397/RW, 7 sierpnia 2015 r. oraz sprawozdanie Organu Apelacyjnego, AB-2015-7, WT/DS397/AB/RW, 18 stycznia 2016 r.

- (14) Jak wskazano w motywie 11 w wyniku publikacji zawiadomienia o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* importerzy byli świadomi lub co najmniej powinni być świadomi dumpingu. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania jest dokumentem publicznym dostępnym dla wszystkich zainteresowanych stron, w tym dla importerów. Importerzy, jako zainteresowane strony, mają ponadto dostęp do jawnej wersji skargi. Wbrew temu, co twierdzą strony, w rozporządzeniu podstawowym nie ma wymogu posiadania „pozytywnej wiedzy” na temat dumpingu ani dowodu na to, że faktycznie były one świadome złożenia skargi lub wszczęcia dochodzenia, ponieważ art. 10 ust. 4 lit. c) stanowi „albo powinien być świadomy”, aby wyraźnie uwzględnić sytuacje, w których importerzy nie są faktycznie świadomi, ale powinni być świadomi dumpingu. Po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu Komisja uważa, że importerzy rzeczywiście byli w stanie uzyskać pozytywną wiedzę na temat dostępnych dowodów dotyczących dumpingu wyrządzającego szkodę lub przynajmniej powinni być świadomi istnienia takich dowodów. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (15) Ponadto, w przeciwieństwie do tego, co sugerowały zainteresowane strony, art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie wymaga, aby w przeszłości Komisja stwierdziła istnienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Wystarczające jest, że importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi dumpingu, jego rozmiaru i domniemanej szkody. Tak było w przypadku obecnego dochodzenia, jak wskazano w motywie 14. W związku z powyższym argument ten również został odrzucony.
- (16) W odniesieniu do występowania dumpingu w przeszłości, zważywszy, że Komisja uważa, że wymóg dotyczący świadomości importerów w kwestii istnienia dumpingu jest spełniony, nie ma potrzeby analizowania, czy wymóg dotyczący występowania dumpingu w przeszłości jest spełniony, ponieważ jest to alternatywny wymóg w stosunku do wymogu dotyczącego świadomości na podstawie art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym argument ten jest bezprzedmiotowy.
- (17) Na tej podstawie Komisja stwierdziła zatem, że kryterium dotyczące rejestracji określone w art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego zostało spełnione.

3.2. Dalszy znaczny wzrost przywozu

- (18) Komisja przeanalizowała kryterium zawarte w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego na podstawie danych statystycznych dotyczących przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin, dostępnych w bazie danych systemu Surveillance 2. Na potrzeby oceny kwestii, czy doszło do dalszego znacznego wzrostu od czasu wszczęcia dochodzenia, Komisja w pierwszej kolejności określiła okresy objęte porównaniem. Z jednej strony Komisja poddała ocenie dane dotyczące przywozu, uzyskane od Chin po wszczęciu dochodzenia antydumpingowego (tj. w czasie, w którym importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi dumpingu) i sięgające ostatniego dostępnego okresu, tj. od stycznia 2021 r. do kwietnia 2021 r. Z drugiej strony Komisja uwzględniła wielkość przywozu z Chin w tym samym czasie w OD oraz średnie miesięczne wielkości przywozu w całym OD.
- (19) Z porównania wynika, że średnia miesięczna wielkość przywozu z Chin kształtowała się następująco:

Tabela 1

Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (w tonach)

Wielkości przywozu (średnia miesięczna)	Okres objęty dochodzeniem (lipiec 2019 r. – czerwiec 2020 r.)	styczeń–kwiecień 2020 r.	styczeń–kwiecień 2021 r.	Współczynnik delta	
				Styczeń–kwiecień 2021 r. w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem	Styczeń–kwiecień 2021 r. w porównaniu z okresem styczeń–kwiecień 2020 r.
Chiny	20 040	18 583	26 528	+ 32 %	+ 43 %

Źródło: Baza danych systemu Surveillance 2.

- (20) Na podstawie tych danych statystycznych Komisja stwierdziła, że średnia miesięczna wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin; w okresie od stycznia 2021 r. do marca 2021 r., tj. po wszczęciu postępowania antydumpingowego, była o 32 % wyższa niż średnia miesięczna wielkość przywozu w OD i o 43 % wyższa niż w tym samym okresie rok wcześniej podczas OD.
- (21) EFDA twierdziło, że nie nastąpił znaczny wzrost przywozu, wskazując na skargę, która wykazała spadek przywozu z Chin między 2019 r. a OD, i stwierdziło, że jakikolwiek wzrost po OD odzwierciedlałby jedynie historyczne przepływy handlowe a wszelki wzrost w 2020 r. jedynie przywrócenie sytuacji na rynku po stagnacji spowodowanej pandemią COVID-19. EFDA twierdziło również, że ze względu na brak dostaw standardowych elementów złącznych w Unii importerzy byli zmuszeni do przywozu tych produktów z Chin, jako jedyne realnego źródła dostaw. Dodała ona, że sam przemysł Unii dokonywał przywozu standardowych elementów złącznych i spowodował przynajmniej częściowo wzrost przywozu. Ponadto EFDA twierdziło, że przywóz z Chin zastąpił jedynie przywóz z innych państw trzecich.
- (22) CCCME twierdziła również, że między 2019 r. a OD nie nastąpił wzrost przywozu i stwierdziła, że mimo wzrostu przywozu w latach 2019-2020 tego rodzaju wzrost nie może zostać uznany za znaczny, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że ogólny przywóz (Chiny i inne państwa trzecie) zmniejszył się w tym okresie. CCCME twierdziła również, że dane przedstawione przez skarżącego we wniosku o rejestrację nie były reprezentatywne, ponieważ dotyczyły przesyłek, które zostały już zamówione i wysłane przed zakończeniem OD i przed wszczęciem dochodzenia. CCCME twierdziła również, że sam przemysł Unii przynajmniej częściowo spowodował wzrost przywozu.
- (23) Dwóch wyżej wymienionych importerów twierdziło, że wzrost przywozu był nieznaczny, a w każdym razie uzasadniony wzrostem popytu na elementy złączne w następstwie stagnacji na rynku unijnym w pierwszej połowie 2020 r. spowodowanej pandemią COVID-19. Ponadto twierdzili oni, że ze względu na pandemię COVID-19 nastąpił spadek liczby ofert frachtu i dostępnej przestrzeni kontenerowej, co spowodowało znaczny wzrost kosztów transportu towarowego. W konsekwencji dostawy z Chin stały się coraz trudniejsze, a gromadzenie zapasów nie było realną opcją.
- (24) EFDA twierdziło, że w Unii nie było zapasów, a członkowie EFDA mieli w rzeczywistości trudności z zaspokojeniem zapotrzebowania swoich klientów w Unii, biorąc pod uwagę trudną sytuację w zakresie dostaw opisaną bardziej szczegółowo w motywie 44.
- (25) Jak wskazano w motywie 18, Komisja uznała, że aby ocenić wzrost przywozu, za punkt odniesienia należy przyjąć okres po wszczęciu obecnego dochodzenia (od stycznia 2021 r. do marca 2021 r.), ponieważ dopiero od tego okresu importerzy byli świadomi lub powinni byli być świadomi praktyk dumpingowych. Jak pokazano w powyższej tabeli 1, porównanie tendencji w przywozie w ciągu trzech miesięcy po wszczęciu postępowania z tym samym okresem w OD z jednej strony oraz ze średnią miesięczną w OD z drugiej strony wyraźnie wskazuje na znaczny wzrost przywozu o ponad 30 % w obu przypadkach.
- (26) Argumenty dotyczące popytu unijnego na produkt objęty postępowaniem w wyniku pandemii COVID-19 nie mają bezpośredniego znaczenia dla oceny, czy nastąpił znaczny wzrost przywozu zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest to obiektywne kryterium i nie wymaga oceny przyczyn takiego wzrostu. W każdym razie, nawet gdyby argument ten był istotny, Komisja zauważa, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin po wszczęciu postępowania (od stycznia do marca 2021 r.) również wzrósł o 35 % w porównaniu z tym samym okresem w 2019 r. (przed pandemią). Dostępne dane statystyczne w każdym razie nie potwierdzają zatem argumentów, zgodnie z którymi wzrost przywozu stanowi jedynie przywrócenie sytuacji po stagnacji na rynku unijnym. Wzrost przywozu jest równie widoczny w porównaniu z wielkością przywozu w pierwszych trzech miesiącach 2019 r., tj. gdy rynek nie został dotknięty pandemią.
- (27) Jeżeli chodzi o argument dotyczący sytuacji w zakresie dostaw w Unii, jest to również kwestia, która nie ma bezpośredniego znaczenia w kontekście obiektywnego kryterium dotyczącego wzrostu przywozu na podstawie art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do rejestracji przywozu. Tego rodzaju względy mogą być istotne i ocenione w kontekście interesu Unii zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym twierdzenie to było nieistotne i nie było potrzeby zajmowania się nim w tym kontekście.

- (28) W odniesieniu do argumentu, że gromadzenie zapasów nie byłoby realną opcją ze względu na wzrost kosztów transportu, twierdzenie to nie znajduje potwierdzenia w statystykach przywozu, które wyraźnie wskazują na znaczny wzrost przywozu w ciągu pierwszych trzech miesięcy po wszczęciu dochodzenia, jak pokazano w tabeli 1 powyżej. W każdym razie twierdzenie to nie miałoby wpływu na wymóg dalszego wzrostu przywozu, który jest obiektywnym kryterium. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (29) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że drugie kryterium rejestracji również zostało spełnione.

3.3. Osłabianie skutków naprawczych cła

- (30) Komisja dysponuje wystarczającymi dowodami wskazującymi, że dalszy wzrost przywozu z Chin - biorąc pod uwagę moment, w którym miał on miejsce, jego wielkość oraz inne okoliczności - spowodowałby dodatkową szkodę, co może poważnie osłabić skutki naprawcze ewentualnych ostatecznych ceł antidumpingowych.
- (31) Jak ustalono w motywach 18–29, istnieją wystarczające dowody na to, że ujęty łącznie przywóz produktu objętego postępowaniem znacznie wzrósł w okresie po wszczęciu dochodzenia. Znaczna wielkość tego wzrostu wskazuje już na prawdopodobieństwo osłabienia skutków naprawczych ostatecznego cła, jeżeli spełnione zostaną warunki prawne.
- (32) W odniesieniu do cen importowych, zgodnie z bazą danych systemu Surveillance 2 średnia cena przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrosła o 6,0 %, jeśli porówna się okres od stycznia 2021 r. do kwietnia 2021 r. z tym samym okresem w poprzednim roku, i o 7,3 % w porównaniu ze średnią miesięczną w okresie objętym dochodzeniem, jak przedstawiono w tabeli 2 poniżej.

Tabela 2

Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie (EUR/tona)

Średnia cena importowa	Okres objęty dochodzeniem (lipiec 2019 r. – czerwiec 2020 r.)	styczeń–kwiecień 2020 r.	styczeń–kwiecień 2021 r.	Wzrost cen (%) styczeń–kwiecień 2021 r. w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem	Wzrost cen (%) styczeń–kwiecień 2021 r. w porównaniu z okresem styczeń 2020 r. – kwiecień 2020 r.
Chiny	1 484	1 465	1 573	6,0 %	7,3 %

- (33) Wzrost cen należy jednak rozpatrywać w kontekście wzrostu zarówno głównego surowca do produkcji produktu objętego postępowaniem, jak i wzrostu kosztów międzynarodowego frachtu, począwszy od drugiej połowy 2020 r., jak opisano szczegółowo poniżej.
- (34) Jeżeli chodzi o surowce, produkt objęty postępowaniem jest głównie wykonany ze stali, a mianowicie zwojów walcowanych na gorąco. Zgodnie z informacjami dostępnymi na tym etapie stal stanowi około 70 % całkowitych kosztów produkcji elementów złącznych. W okresie od kwietnia 2020 r. do kwietnia 2021 r. ceny stali wzrosły na całym świecie o ponad 50 % na wszystkich głównych rynkach (⁽⁷⁾). Chiny nie są wyjątkiem, a wzrost cen zwojów walcowanych na gorąco w okresie od kwietnia 2020 r. do kwietnia 2021 r. wynosi 74 % (⁽⁸⁾). Wzrost cen produktu objętego postępowaniem przywożonego z Chin w pierwszych trzech miesiącach 2021 r. (tj. 6,1 % w porównaniu z tym samym okresem 2020 r. lub 4,9 % w porównaniu ze średnią miesięczną wartością w OD) jest znacznie niższy niż ogólny wzrost kosztów głównego surowca, a mianowicie zwojów walcowanych na gorąco (74 %). W tym kontekście, wzrost cen jest zatem w dużej mierze niewystarczający do pokrycia ogromnego wzrostu cen surowców, co wskazuje na istotne zaniżanie cen, i w związku z tym może znacznie osłabić skutki naprawcze ewentualnego ostatecznego cła antidumpingowego.

(⁷) <https://www.fitchratings.com/research/corporate-finance/global-steel-price-rally-will-be-short-lived-02-02-2021>; <https://tradingeconomics.com/commodity/steel>; <https://ihsmarkit.com/solutions/steel-forecast.html>

(⁸) <https://www.investing.com/commodities/shfe-hot-rolled-coil-futures-historical-data>

- (35) W odniesieniu do frachtu zainteresowane strony stwierdziły, że w drugiej połowie 2020 r. globalne koszty transportu, w szczególności między Azją a Europą, stały się wyjątkowo wysokie. Dowody na ten wzrost, często sięgający 150 %, są publicznie dostępne ⁽⁹⁾. Koszty frachtu stanowią około 3 % ceny na fakturze przy wywozie do Europy, w oparciu o niezweryfikowane odpowiedzi producentów eksportujących objętych próbą. Wskazuje to, że ponad połowę obserwowanego wzrostu cen przywozu produktu objętego postępowaniem można już wytłumaczyć zmianami kosztów frachtu. Uwzględnienie tego innego czynnika sugeruje, że cena produktu objętego postępowaniem faktycznie spadła, ponieważ wzrost kosztów frachtu jest korzystny dla dostawcy usług spedycyjnych i wykracza poza możliwości sprawowania kontroli w zakresie kształtowania cen przez producentów eksportujących.
- (36) Ponadto wzrost cen miał miejsce w sytuacji, gdy dowody *prima facie* wskazują na margines podjęcia cenowego wynoszący od 27 % do 72 % i margines sprzedaży po zaniżonych cenach wynoszący od 41 % do 251 %. W związku z tym ceny importowe utrzymywały się na znacząco szkodliwym poziomie, a nawet spadły w ujęciu względnym w świetle wzrostu światowych kosztów stali i frachtu.
- (37) Istnieje również duże prawdopodobieństwo, że znacząca dodatkowa wielkość przywozu zarejestrowana po wszczęciu dochodzenia doprowadzi do zwiększenia udziału w rynku przywozu z Chin.
- (38) Dwóch wyżej wymienionych importerów, EFDA i CCCME twierdzili, że wątpliwe jest, aby przemysł Unii poniósł istotną szkodę i że taka szkoda została spowodowana przez przywóz z Chin. Obaj importerzy twierdzili, że w skardze nie ma dowodów na istotną szkodę. EFDA i CCCME odnieśli się do Sądu ⁽¹⁰⁾, twierdząc, że aby ustalić, czy przywóz „poważnie osłabia skutki naprawcze ceł”, Komisja powinna ocenić, czy przemysł Unii poniósł istotną szkodę, podczas gdy w skardze nie ma takich dowodów.
- (39) CCCME twierdziła ponadto, że jakkolwiek wzrost przywozu nie może „poważnie osłabić skutków naprawczych ceł”, ponieważ przemysł Unii produkuje głównie specjalne elementy złączne, które nie konkurują z przywozem z Chin obejmującym głównie standardowe elementy złączne.
- (40) W odniesieniu do tych argumentów Komisja, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, uznała, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* wskazujące na to, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w związku z przywozem produktu objętego postępowaniem z Chin, w związku z czym argumenty te zostały odrzucone.
- (41) W odniesieniu do argumentu CCCME, że chiński przywóz nie konkurował ze sprzedażą przemysłu Unii na rynku unijnym, nie został on poparty żadnymi dowodami i jest sprzeczny z dowodami *prima facie* przedstawionymi w skardze, które wskazywały na wzrost przywozu po cenach dumpingowych z Chin, który zbiegł się w czasie z pogorszeniem się sytuacji przemysłu Unii, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (42) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że wszystkie powyższe elementy wyraźnie wskazują na fakt, że dalszy wzrost przywozu z Chin po wszczęciu dochodzenia, biorąc pod uwagę moment, w którym miał on miejsce, jego wielkość oraz inne okoliczności, może poważnie osłabić skutki naprawcze ewentualnych ostatecznych ceł antydumpingowych. W związku z tym kryterium określone w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego również zostało spełnione.

3.4. Inne argumenty wysunięte przez zainteresowane strony

- (43) Dwóch wyżej wymienionych importerów twierdziło, że dowody potrzebne do rejestracji powinny charakteryzować się wyższym standardem niż dowody wymagane do wszczęcia postępowania, w szczególności ze względu na potencjalne zastosowanie ceł z mocą wsteczną.
- (44) EFDA twierdziło, że pobranie ceł ostatecznych z mocą wsteczną byłoby sprzeczne z interesem Unii. Twierdziło ono, że po pierwsze, przemysł Unii nie był w stanie dostarczać standardowych elementów złącznych, w związku z czym te standardowe elementy złączne musiały być pozyskiwane z Chin. W tym kontekście EFDA twierdziło, że pozyskiwanie elementów złącznych z Chin będzie coraz trudniejsze ze względu na długie terminy dostawy, odmowę dostaw elementów złącznych przez chińskich eksporterów oczekujących na wynik obecnego dochodzenia, brak wolnych mocy produkcyjnych w Chinach oraz niedobór kontenerów z Azji, który pogłębił się w związku z blokadą Kanału

⁽⁹⁾ <https://www.ft.com/content/ad5e1a80-cecf-4b18-9035-ee50be9adfc6>

⁽¹⁰⁾ Wyrok w sprawie Stemcor London i Samac Steel Supplies przeciwko Komisji, T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310, pkt 83.

Sueskiego. EFDA zwróciło również uwagę na ogólny niedobór surowców dla producentów elementów złącznych w Unii oraz na fakt, że poza Chinami nie byłyby dostępne żadne inne realne źródła dostaw. Po drugie, EFDA stwierdziło, że z powodu złej sytuacji w zakresie dostaw rejestracja przywozu i wprowadzenie środków tymczasowych miałyby szkodliwy wpływ na przemysł przetwórczy i nie ma potrzeby pobierania cel ostatecznych z mocą wsteczną od dnia rejestracji.

- (45) CCCME twierdziła również, że standardowe elementy złączne nie są dostępne w Unii i poza Chinami nie istniały żadne inne realne źródła dostaw.
- (46) Jeżeli chodzi o standard dowodu dotyczącego rejestracji, Komisja przeanalizowała dane statystyczne z bazy danych systemu Surveillance 2, a także inne dostępne informacje, które wyraźnie wskazują na znaczny wzrost przywozu po cenach najprawdopodobniej wyrządzających szkodę. Dowody te są w pełni wiarygodne i strony nie uzasadniły, w jaki sposób dowody te nie byłyby wiarygodne ani jakie lepsze dowody byłyby dostępne, a nie zostały wykorzystane. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (47) Jeżeli chodzi o standard dowodu wymagany w kontekście art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja oparła swoje wnioski na najlepszych informacjach dostępnych na tym etapie, w tym na skardze, która doprowadziła do wszczęcia dochodzenia. Nie wymaga się od niej dokonywania pozytywnych ustaleń w tym zakresie, ponieważ takich ustaleń z definicji nigdy nie można było dokonać przed wprowadzeniem środków tymczasowych. W wyniku przyjęcia jakiegokolwiek innego podejścia narzędzie rejestracji całkowicie straciłoby skuteczność. W odniesieniu do pozostałych argumentów przedstawionych przez EFDA dotyczą one poboru cel ostatecznych z mocą wsteczną lub wprowadzenia środków tymczasowych. Komisja zauważa, że decyzja o wprowadzeniu środków tymczasowych, a następnie decyzja o ewentualnym pobraniu cel z mocą wsteczną na podstawie niniejszego rozporządzenia zostaną podjęte dopiero na późniejszym etapie postępowania. Argumenty te uznaje się zatem za nieistotne w kontekście niniejszego rozporządzenia w sprawie rejestracji. To samo dotyczy argumentów dotyczących interesu Unii, które Komisja uważa za jeden z warunków wprowadzenia tymczasowych lub ostatecznych środków antydumpingowych zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego, ale nie trzeba ich analizować przy ocenie potrzeby rejestracji przywozu lub stosowania takich ostatecznych cel z mocą wsteczną. W związku z tym twierdzenie to było nieistotne i nie było potrzeby zajmowania się nim w tym kontekście.
- (48) EFDA wskazało, że art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego wymaga w szczególności spełnienia warunków określonych w art. 10 ust. 4 lit. c) i d) rozporządzenia podstawowego. Innymi słowy, argumentowało, że decyzja Komisji o rejestracji przywozu powinna uwzględniać te kryteria również wtedy, gdy przywóz jest zarejestrowany na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, tj. gdy opiera się on na wniosku przemysłu Unii.
- (49) Należy zauważyć, że jak określono w motywie 8, zgodnie z prawodawstwem i jego stałą praktyką podczas stosowania art. 14 ust. 5 Komisja rozpatrzyła wniosek o rejestrację w świetle art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, który określa materialne warunki dokonania rejestracji. Jak szczegółowo opisano w motywach 9 – 42, art. 10 ust. 4 lit. c) i d) rozporządzenia podstawowego faktycznie uznano za spełnione i w związku z tym argumenty EFDA w tym zakresie zostały odrzucone.

3.5. Prawo do obrony i jawności

- (50) EFDA i CCCME twierdzili, że niektóre dodatkowe informacje dostarczone przez EIFI dotyczące jego wniosku o rejestrację zostały udostępnione zainteresowanym stronom dopiero kilka tygodni później, co pozbawiło te strony możliwości skorzystania z przysługującego im uzasadnionego prawa do obrony.
- (51) CCCME twierdziła również, że Komisja powinna ujawnić każdą decyzję o rejestracji przywozu z odpowiednim wyprzedzeniem, a tym samym umożliwić zainteresowanym stronom przedstawienie uwag na temat takiej decyzji.
- (52) Komisja zauważa, że informacje niepoufne dostarczone przez skarżącego zostały faktycznie udostępnione zainteresowanym stronom, które przedstawiły dodatkowe uwagi. Komisja przyjęła i oceniła wszystkie te uwagi przed podjęciem decyzji. W związku z tym Komisja uznała, że prawo stron do obrony zostało w pełni przyznane w tym zakresie.
- (53) W odniesieniu do wniosku o wcześniejsze ujawnienie należy zauważyć, że taki krok nie jest przewidziany w rozporządzeniu podstawowym ani wymagany na mocy tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja może poprosić organy celne o podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestracji przywozu po otrzymaniu wniosku zawierającego wystarczające dowody uzasadniające takie działanie. Należy również zauważyć, że na mocy art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mają faktycznie

możliwość przedstawienia uwag i bycia wysłuchanymi w terminie 21 dni od daty jego opublikowania. Wreszcie Komisja wskazuje również, że każda decyzja o zastosowaniu ostatecznych środków antydumpingowych z mocą wsteczną zostanie ujawniona zainteresowanym stronom zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wniosek ten został odrzucony.

4. PROCEDURA

- (54) Komisja stwierdziła, że istnieją wystarczające dowody, by uzasadnić poddanie rejestracji przywozu produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (55) Wszystkie zainteresowane strony wzywa się do przedstawienia opinii na piśmie, a także do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpią one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

5. REJESTRACJA

- (56) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego postępowaniem powinien zostać poddany rejestracji, tak aby zagwarantować, w razie wprowadzenia ceł antydumpingowych w wyniku dochodzeń, możliwość pobrania tych ceł od zarejestrowanego przywozu z mocą wsteczną, przy spełnieniu niezbędnych warunków, zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- (57) Jakakolwiek kwota przyszłej należności oparta będzie na wynikach dochodzenia antydumpingowego.
- (58) W zarzutach zawartych w skardze skutkującej wszczęciem dochodzenia antydumpingowego szacuje się, że w przypadku produktu objętego postępowaniem margines dumpingu wynosi od 126 % do 270 %, a poziom usuwający szkodę od 41 % do 251 %. Kwota ewentualnej przyszłej należności zostałaby normalnie określona na niższym z tych poziomów, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

6. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (59) Wszelkie zgromadzone w związku z tą rejestracją dane osobowe będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym poleca się organom celnym, na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036, podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali, innych niż ze stali nierdzewnej, tj. wkrętów do drewna (z wyłączeniem wkrętów do podkładek), wkrętów samogwintujących, pozostałych wkrętów i śrub z łbami (nawet z nakrętkami lub podkładkami, ale z wyłączeniem wkrętów i śrub do mocowania kolejowych materiałów konstrukcyjnych) oraz podkładek. Produkty te są obecnie klasyfikowane w ramach kodów CN 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 58, 7318 15 68, 7318 15 82, 7318 15 88, ex 7318 15 95 (kody TARIC 7318 15 95 19 i 7318 15 95 89), ex 7318 21 00 (kody TARIC 7318 21 00 31, 7318 21 00 39, 7318 21 00 95 i 7318 21 00 98) oraz ex 7318 22 00 (kody TARIC 7318 22 00 31, 7318 22 00 39, 7318 22 00 95 i 7318 22 00 98) i pochodzą z Chińskiej Republiki Ludowej.
2. Obowiązek rejestracji wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Wszystkie zainteresowane strony wzywa się do przedstawienia opinii na piśmie, dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty lub zwrócenia się z wnioskiem o przesłuchanie w ciągu 21 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
